

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Tdo/37/2019
Identifikačné číslo spisu:	4619010160
Dátum vydania rozhodnutia:	01.07.2019
Meno a priezvisko:	JUDr. Peter Szabo
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2019:4619010160.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Szaba a sudcov JUDr. Juraja Klimenta a JUDr. Petra Hatalu v trestnej veci obvineného S. A. pre trestný čin podvodu podľa § 250 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. v znení zák. č. 10/1999 Z.z. prerokoval na neverejnom zasadnutí konanom 1. júla 2019 v Bratislave dovolanie obvineného S. A. proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre z 13. decembra 2001 sp. zn. 3 To 352/2001, a takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. f/ Tr. por. dovolanie obvineného S. A. sa odmieta.

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Topoľčany z 10. októbra 2001 sp. zn. 2 T 72/2001 bol obvinený S. A. uznaný za vinného z trestného činu podvodu podľa § 250 ods. 1, ods. 2/ Tr. zák. v znení zák. č. 10/1999 Z.z. na skutkovom základe, že

1/ dňa 20. októbra 1997 v obci I., okr. Hodonín vo večerných hodinách na fare vylákal od S. S. farára rímskokatolíckej cirkvi finančný obnos vo výške 7.500,- Kč a následne dňa 22. októbra 1997 finančný obnos v sume 8.000,- Kč s tým, že najskôr dňa 20. októbra 1997 pod falošným menom Z. ako generálny vikár Trnavského arcibiskupstva telefonicky o tieto sumy požiadal S. S. pre muža, ktorý si peniaze príde prevziať s tým, že tieto budú vrátené, čím S. S. spôsobil škodu vo výške 16.275,- Sk,

2/ dňa 26. januára 1998 v obci F. Q., okres Vsetín, na fare vylákal od S. J. farára rímskokatolíckej cirkvi finančný obnos v sume 15.000,- Kč, následne dňa 28. januára 1998 finančný obnos 26.000,- Kč, dňa 03. februára 1998 finančný obnos v sume 30.000,- Kč a dňa 06. februára 1998 finančný obnos 20.000,- Kč s tým, že najskôr pod falošným menom S. Z. ako generálny vikár z Nitry dňa 24. januára 1998 požiadal S. J. o sumu 15.000,- Kč pre muža, ktorý si peniaze prevezme a nasledujúce dni telefonátom obdobného charakteru poškodeného požiadal o sumu 26.000,- Kč, 30.000,- Kč, 20.000,- Kč s tým, že dlh bude uhradený, čím S. J. spôsobil škodu vo výške 94.690,- Sk.

Okresný súd obvineného za to odsúdil podľa § 250 ods. 3 Tr. zák. s použitím § 35 ods. 2 Tr. zák. na trest odňatia slobody v trvaní 24 (dvadsaťštyri) mesiacov.

Podľa § 39a ods. 2 písm. b/ Tr. zák. obvineného zaradil na výkon uloženého trestu do II. nápravno-výchovnej skupiny.

Súčasne súd zrušil rozsudok Okresného súdu v Žiari nad Hronom zo dňa 23. augusta 2000 sp. zn. 2 T 94/2000 vo výroku o treste. V ostatných častiach tento rozsudok zostáva nezmenený.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie prostredníctvom obhajcu, obvinený S. A.. V dôvodoch odvolania namietal, že za prerokúvané skutky bol už odsúdený rozsudkom Okresného súdu Vsetín dňa 19. októbra 1998 na trest odňatia slobody vo výmere 15 mesiacov. Odvolaním sa na zásadu, že nikoho nemožno súdiť dvakrát za ten istý trestný čin navrhol napadnutý rozsudok zrušiť v celom rozsahu a trestné stíhanie zastaviť, resp. oslobodiť ho spod obžaloby.

Na základe odvolania obžalovaného vo veci rozhodoval Krajský súd v Nitre, ktorý na verejnom zasadnutí 13. decembra 2001 uznesením sp. zn. 3 To 352/2001 odvolanie obvineného podľa § 256 Tr. por. zamietol. Rozsudok súdu prvého stupňa nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňom 13. decembra 2001, kedy vo veci rozhodol Krajský súd v Nitre.

Obvinený S. A. adresoval súdu prvého stupňa 15. apríla 2019 podanie označené ako dovolanie proti rozsudku Okresného súdu Topoľčany sp. zn. 2 T 72/2001 a zároveň požiadal súd o ustanovenie obhajcu pre dovolanie. Na základe tejto žiadosti bol opatrením súdu prvého stupňa z 13. mája 2019 obvinenému ustanovený obhajca pre dovolanie konanie JUDr. Martin Válský, ktorého súd vyzval na podanie dovolania v prospech obvineného.

Okresný súd Topoľčany dňa 18. júna 2019 predložil Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky v predmetnej veci dovolanie obvineného S. A., ktoré podal prostredníctvom ustanoveného obhajcu, ktoré smeruje proti vyššie citovanému uzneseniu krajského súdu. Dovolanie bolo podané na súde prvého stupňa dňa 30. mája 2019 z dôvodov § 371 ods. 1 písm. k/ Tr. por.

V písomných dôvodoch dovolania (č.l. 161-162) obhajca uviedol, že ako ustanovený obhajca na základe výslovnej žiadosti obvineného podáva predmetné dovolanie. Podľa názoru obvineného rozhodnutím krajského súdu bol porušený zákon, pretože za totožné skutky bol už skôr odsúdený rozsudkom Okresného súdu Vsetín z 19. októbra 1998 sp. zn. 3 T 78/1998, ktorý nadobudol právoplatnosť 12. júla 1999. Týmto rozsudkom mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 15 mesiacov vo väzení s dohľadom a tiež mu bol uložený trest vyhostenia na neurčitý čas. Pri dôslednom preskúmaní napadnutého rozsudku mal krajský súd rozsudok okresného súdu zrušiť a trestné stíhanie zastaviť s poukazom na § 11 ods. 1 písm. e/ Tr. por. v znení zák. č. 141/1961 Zb. V trestnej veci podal aj návrh na povolenie obnovy konania, ktorý mu bol zamietnutý. Ako dôvod dovolania preto uplatňuje dôvod uvedený v ustanovení § 371 ods. 1 písm. k/ Tr. por., nakoľko pred Okresným súdom Topoľčany sa proti nemu viedlo trestné stíhanie, hoci bolo neprípustné a jeho pochybenie nebolo napravené ani v konaní o riadnom opravnom prostriedku.

V závere svojho dovolania navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 386 ods. 1 Tr. por. vyslovil rozsudkom, že uznesením Krajského súdu v Nitre z 13. decembra 2001 sp. zn. 3 To 352/2001 bol porušený zákon a tiež v konaní, ktoré mu predchádzalo, a to v neprospech obvineného S. A.. Napadnuté uznesenie podľa § 386 ods. 2 Tr. por. navrhol zrušiť a zrušiť aj rozsudok Okresného súdu Topoľčany z 10. októbra 2001 sp. zn. 2 T 72/2001 vo všetkých výrokoch a podľa § 388 ods. 1 Tr. por. navrhol prikázať Okresnému súdu Topoľčany, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

Samosudkyňa súdu prvého stupňa v súlade s ustanovením § 376 Tr. por. doručila rovnopis dovolania prokurátorovi s tým, že sa môže k dovolaniu obvineného v stanovenej lehote vyjadriť. Uvedenú možnosť okresná prokurátorka využila podaním došlým na súd prvého stupňa 10. júna 2019. Vo svojom vyjadrení uviedla, že v prípade odsúdeného S. A. nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 ods. 1

písm. k/ Tr. por. a ani iné zákonné podmienky. Podanie dovolania je v jeho prípade vzhľadom na ustanovenie § 566 ods. 3 Tr. por. neprípustné, nakoľko dovolanie možno podať len proti rozhodnutiam, ktoré nadobudli právoplatnosť po nadobudnutí účinnosti zák. č. 301/2005, t.j. dňom 01. januára 2006. Navrhla preto dovolanie obvineného podľa § 371 ods. 1 písm. f/ Tr. por. odmietnuť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) zistil, že dovolanie obvineného bolo podané síce prostredníctvom obhajcu, čo je v súlade s ustanovením § 373 ods. 1 Tr. por., ale zároveň pri predbežnom prieskume zistil, že dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, lebo je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por.

Najvyšší súd Slovenskej republiky pripomína, že dovolanie ako mimoriadny opravný prostriedok bol do Trestného poriadku zavedený zákonom č. 301/2005 Z.z., ktorý nadobudol účinnosť dňom 01. januára 2006.

Podľa § 566 ods. 3 Tr. por. dovolanie podľa tohto zákona možno podať len proti rozhodnutiam, ktoré nadobudli právoplatnosť po nadobudnutí účinnosti tohto zákona.

Podľa § 382 písm. f/ Tr. por. dovolací súd na neverejnom zasadnutí uznesením, bez preskúmania veci, odmietne dovolanie, ak bolo podané proti rozhodnutiu, proti ktorému dovolanie nie je prípustné.

V posudzovanej veci napadnuté rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť dňom 13. decembra 2001, teda ešte pre nadobudnutím účinnosti Trestného poriadku, ktorý upravuje postup súdov pri uplatnení tohto mimoriadneho opravného prostriedku.

V posudzovanom prípade ako z vyššie uvedeného vyplýva neboli splnené zákonné podmienky dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. k/ Tr. por., preto Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí dovolanie obvineného S. A. podľa § 382 písm. f/ Tr. por. odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.